

ÎNCHEIERE

11 februarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iurie Bejenaru, Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Pădureț Artur, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Pădureț Artur împotriva Consiliului municipal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Pădureț Artur și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 14 aprilie 2014

c o n s t a t ă

La 17 ianuarie 2013 Pădureț Artur a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul indicat că, activează în cadrul sistemului penitenciar și a fost numit în funcție prin ordinul Ministerului Justiției nr.233 din 24 iunie 2009 în calitate de specialist al Statului major al Detașamentului cu destinație specială al Departamentului Instituțiilor Penitenciare, cu acordarea gradului special de locotenent de justiție. În prezent, deține funcția de specialist principal al secției activități cu personalul, pregătirea profesională și respectării legii a Direcției resurse umane a Departamentului Instituțiilor Penitenciare, în grad de locotenent major de justiție.

Reclamantul menționează că, necătfînd la faptul că activează în cadrul sistemului penitenciar din anul 2009, pînă în prezent nu a fost asigura cu spațiu locativ conform art.32(28) alin.(1) al Legii cu privire la sistemul penitenciar nr.1036-XII din 17.12.1996.

La 12 mai 2012 a încheiat căsătoria cu Pădureț (Malcoci) Svetalan și nu dispun de spațiu locativ, nu au înregistrată proprietate pe teritoriul Republicii Moldova și nu au participat la procesul de privatizare a locuințelor pe teritoriul mun. Chișinău.

Astfel, la 14 decembrie 2012 a adresat o cerere către Consiliul municipal Chișinău înregistrată cu nr.P-12845/12, prin care a solicitat să fie asigurat cu spațiu locativ. La 04 ianuarie 2013 a recepționat răspunsul Direcției Generale Locativ-comunale și Amenajare a Consiliul mun. Chișinău cu nr.P-2773/12 din 03 ianuarie 2013, prin care i-a fost refuzat în admiterea cereri înaintate.

În motivul refuzului, autoritatea a indicat că art.32(28) din Legea cu privire la sistemul penitenciar nr.1036-XIII din 17 decembrie 1996, a fost exclus prin art. 10 din Legea nr.90 din 04 decembrie 2009. De asemenea, s-a indicat că legislația locativă în

vigoare prevede acordarea încăperilor de locuit cetățenilor ce se află la evidență (la locul de muncă sau locul de trai) și o condiție obligatorie pentru luarea la evidență a cetățenilor constituie domicilierea cu viză de reședință în centru populat respectiv cel puțin în decurs de cinci ani consecutiv.

În final, s-a recomandat să se adreseze preturii de sector, cu prezentarea actelor prevăzute în pct.20 al Regulamentului cu privire la modul de acordare a încăperilor de locuit, în vederea examinării cererii de luare la evidență pentru asigurarea cu locuință sau administrației la locul de muncă pentru a fi inclus în lista respectivă.

Reclamantul menționează că, afirmația pârītului precum că în privința acestuia nu sînt aplicabile prevederile alin.1 art.32(28) al Legii cu privire la sistemul penitenciar nr.1036-XII din 17 decembrie 1996 sunt neîntemeiate, deoarece dreptul sau la asigurarea cu spațiu locativ a apărut la 29 iulie 2009 cînt a fost numit în funcție și a obținut statutul de colaborator al sistemului penitenciar. Astfel, Legea nr.90-XVII din 04.decembrie 2009 nu poate fi aplicată în cazul său.

Cere reclamantul obligarea Consiliului municipal Chișinău asigurare împreună cu familia cu spațiu locativ în condițiile alin.(1) art.32(28) al Legii cu privire la sistemul penitenciar nr.1036-XII din 17 decembrie 1996, încasarea cheltuielilor de judecată

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 14 aprilie 2014, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2014, a fost respins apelul declarat de către Pădureț Artur și menținută hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 14 aprilie 2014.

La 30 decembrie 2015 Pădureț Artur a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2014, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a menționat că, decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe sunt emise cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material și procesual.

Astfel, reclamantul consideră că la pronunțarea hotărîrilor, instanțele judecătorești incorect s-au axat pe prevederile care instituie drept o condiție obligatorie pentru asigurarea cu spațiul locativ, luarea la evidență pentru îmbunătățirea condițiilor de trai. Or, asupra colaboratorilor sistemului penitenciar nu sunt aplicabile normele la care s-a făcut trimitere în hotărîre, acesta instituind o obligație ce contravine legii speciale, care prevede expres în alin (1) art.32(28) al Legii cu privire la sistemul penitenciar -obligația de atribuire a locuinței după cel mult un an de la data numirii în funcție.

Studiind temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Pădureț Artur nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recursul declarat de către Pădureț Artur în esența lor sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, cărora instanța de apel le-a dat o apreciere corectă conform cerințelor art. 130 CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Aici, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Pădureț Artur ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de către Pădureț Artur se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat